

V únoru letošního roku jsem byl znovu v Zakarpatské oblasti na Ukrajině. Proto bych se rád pokusil popsat zážitky, které jsem tam prožil. Při cestě na Ukrajinu byli v celém autobusu vedle dvou řidičů jen tři muži. Všechny ostatní pasažerky byly ženy. Cesta na Ukrajinu probíhala bez problémů a po zhruba třech hodinách čekání jsme překročili slovensko – ukrajinské hranice. V Mukačevě na autobusovém nádraží mě vyzvedl náš spolupracovník Béci Andruk a po krátké zastávce u pastora Šoni Horváta jsme pokračovali směr Vinogradovo, Černotisovo, Cholmovce..... Od úterý do soboty dopoledne jsem byl ve Vinogradovském okrese a jeden den v přibližně sto kilometrů vzdálené Mižgirii. Absolvoval jsem celkem sedm bohoslužeb, dvě setkání s vedoucími a několik návštěv. Každý den nás průměrně třikrát zastavovali na takzvaných blokpostech policisté, někdy doplnění vojáky či pohraničníky. Český pas byl tak trochu jako „nebeský pas“, a tak jsme bez problémů mohli pokračovat dále. Policisté si mě již většinou pamatovali, a když jsme se večer vraceli do Cholmovce, kde jsem byl ubytován, říkali: pan Čech jde spát. Cholmovec leží zhruba jeden kilometr od rumunských hranic. Prožíval jsem zvláštní pocity, když jsme večer projížděli ztemnělými městy a vesnicemi. Postupně jsem se učil žít velkou část dne a pozdních večerů bez elektřiny, kterou často na několik hodin vypínali. Vždycky, když ji zapnuli, jsem měl radost a byl za to vděčný.

V pátek 10. 2. byl vyhlášen po celé Ukrajině třikrát vzdušný poplach. Na Zakarpatsko díky Bohu žádná raketa nedopadla. Nejbližší údery byly v přibližně 200 kilometrů vzdálené Lvovské oblasti. Je to zvláštní pocit, když je letecký poplach. Doma v Česku jsem to nikdy nezažil a nedokáži to popsat. Děti ve školách musí do studených a temných krytů. Jejich vyučování to hodně rozhazuje. Ukrajinsky se řekne poplach trivoha. Ukrajínští křesťané mi říkali: trivoha, jdeme do Boha. A to ve smyslu, že musíme spoléhat na Boha. Setkal jsem se také se dvěma pastory, které znám mnoho let. Vitalij a Míša byli nedávno jako dobrovolníci nedaleko od frontové linie na východní Ukrajině, kam přivážejí materiální pomoc. Jeden přímo v centru Bachmutu, kde se v této době vedou nejtěžší boje. Míša mi řekl: pokud tam chceš jet, musíš vědět, že tě tam Bůh opravdu posílá, a musíš být připraven umřít. Několik křesťanských dobrovolníků tam již zemřelo.

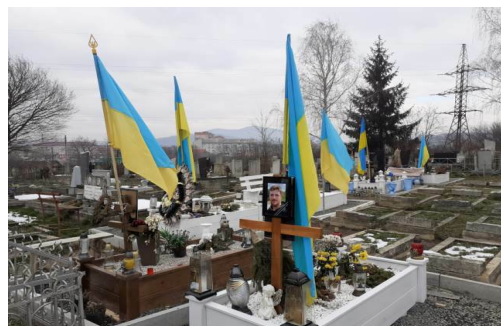

Zvláštní byla také potmělá večerní shromáždění, která byla trochu osvětlována napájením z automobilových akumulátorů. O to více jsme však prožívali Boží jednání. Béci začal v posledním roce práci na dvou místech ve Viloku a Tisobejkeni. Na těchto místech jsem mohl vyučovat

křesťanské základy. Mluvil jsem poměrně dlouho a už jsem nevěděl, co dál říkat. Lidé se však nechtěli rozejít a chtěli dále poslouchat. Noví lidé byli před uvěřením zapleteni do různých pochybných praktik a potřebovali službu vysvobozování. Spolu s biblickým vyučováním jsme proto také viděli, jak odcházeli démoni, a lidé zažívali Boží blízkost. V Tisobejkeni jsem dostával poměrně přesná slova poznání a lidé byli šokováni, od koho mohu tyto věci znát, a přišla na ně Boží bázeň. V Mižgirii se děly zázraky. Z jedné ženy spontánně vyšli démoni a ona svědčila o tom, že prožila veliké uvolnění. Modlil jsem se tam také za ženu okolo čtyřiceti let, která měla nádor v hlavě. Hlava jí bolela. Lékaři jí řekli, že zemře. Po modlitbě necítila žádné ulehčení. Když se druhý den ráno vzbudila, neměla žádné bolesti. Pastor Ivan jí poradil, aby šla do nemocnice na vyšetření. Po vyšetření lékaři zjistili, že nádor zmizel, a ptali se jí, jaké léčení podstoupila. Tato prostá žena řekla, že se za ni modlil bratr z Čech. O tomto zázraku jsem se dozvěděl až pátý den po návratu z Ukrajiny a nemám s ním nic společného kromě toho, že jsem se za tuto ženu modlil. Při krátké modlitbě jsem nevnímal nic zvláštního a tento zázrak mě překvapil a povzbudil. Mladí muži ze sboru, povzbuzeni tímto Božím jednáním, obcházejí jednotlivé domy, káží evangelium a modlí se za uzdravení. Další lidé prožívají uzdravení a nevěřící lidé si je zvou k sobě domů. Do sboru přicházejí noví lidé. Bohu buď sláva za to, že i v dnešní době dělá veliké zázraky.

Evangelium se na Ukrajině káže s větší naléhavostí. Do jednotlivých měst a vesnic přivázejí padlé vojáky, někdy i rodinné příslušníky, blízké, sousedy, známé..... Muži, kteří ještě zůstali doma, často nevědí, kdy budou povoláni do armády. Smrt a věčnost je blízko a to některé lidi v této nelehké době přitahuje k Bohu. Bojí se války a smrti, a proto přicházejí do církví, kde hledají útěchu a duchovní pomoc. Lidé se mě často ptají, jestli se v současné době bojím jezdit na Ukrajinu. Musím přiznat, že se bojím. Mám ale také Boží vedení a pokoj, abych ve službě na Ukrajině i nadále pokračoval. Bylo by pokrytecké v této pro Ukrajinu těžké době opustit lidi, se kterými mnoho let spolupracuji. Za věci, které jsem na posledním výjezdu viděl, jsem se dlouho modlil a usiloval o ně. Bylo pro mě výsadou kázat v této válkou zkoušené zemi evangelium a byl bych blázen, kdybych na toto Boží povolání neodpověděl.

Do toho všeho válka zasahuje těžce i ukrajinskou ekonomiku. Již před válkou byla na místech, kam jezdím, těžká materiální situace. Jezdím většinou mezi sociálně slabší obyvatelé. Ve sborech, ve kterých jsem byl, nemá v současnosti většina lidí práci. Lidé přežívají ze dne na den. Pastor Beci rozváží na jednotlivá místa potraviny nakoupené z naší humanitární sbírky (viz. projekty na konci mé zprávy). Lidé by často bez této pomoci hladověli. Jedna žena z Tisobejkeni

vyprávěla, jak jí došel olej na vaření. Asi za půl hodiny volal Beci, že veze novou várku potravin. Jeden mladý manželský pár s dvěma dětmi z Mižgirie mi vyprávěl, že žijí v přepočtu za přibližně 615 Kč měsíčně. Říkali, že nevědí, jak by bez potravin nakoupených za české peníze přežívali.

V sobotu 11. 2. jsem se přesunul do Beregova, kde jsme měli setkání s vedoucími místního sboru. I tam jsme prožívali Boží blízkost a bylo fajn, že jsme mohli být spolu. Sbor v Beregovu šel po smrti pastora Ivanka, který zemřel na covid v srpnu 2020, početně dolů. Scházelo se deset, patnáct lidí. Po vypuknutí války se jich schází okolo osmdesáti a ještě se starají o vnitřní ukrajinské uprchlíky. Další sobotní zastávkou byl sbor ve vesnici Gat. Na konci kázání jsem se modlil za nemocné a přinášel slova poznání. Jedna žena z tohoto sboru mi později napsala, že měla gynekologické problémy a prožila uzdravení, které jí potvrdil její lékař. V sobotu večer jsme se přesunuli do Mukačeva, kde jsem se ubytoval u pastora Šoniho. V neděli jsme měli pět bohoslužeb v Seredně, Svaljavě, Barkasově, Čomoninu a Beregovu. I na těchto shromážděních jsme prožívali Boží jednání a přítomnost. Děly se podobné věci, které jsem popisoval výše. V pondělí bylo setkání s pastory jednotlivých sborů na Zakarpatí. I kazatelé prožívají nejistotu a obavy. A také procházejí materiálními těžkostmi. Při vyučování najednou přišla Boží bázeň a přítomnost. Nedělal jsem nic zvláštního, jen jsem četl verše z Bible a vyučoval. Byl jsem udiven z Božího jednání. Znovu jsem žasl, jak je Bůh blízko, když jeho lidé prožívají trápení a těžkosti. Po společném obědě jsme se přesunuli do vesnice Sjurte nedaleko slovenských hranic, kde jsem měl poslední shromáždění tohoto výjezdu.

V úterý ráno mě probudila siréna ohlašující vzdušný poplach. Díky Bohu na Mukačevo nic nedopadlo. Dopoledne jsem navštívil mukačevský hřbitov a viděl, kolik hrobů padlých tam od mé poslední návštěvy přibýlo. Mluvil jsem se dvěma babičkami, které navštívily hroby svých vnuků, a snažil se je alespoň trochu potěšit. Opět se mi tam mezi hroby padlých připomnělo, o co v tomto životě jde. Po celou dobu výjezdu a i před výjezdem mě doprovázel tento verš:

Skutky apoštolské 20:24 Avšak v žádném ohledu si necením své duše víc, než abych dokončil svůj běh a službu, kterou jsem přijal od Pána Ježíše: dosvědčovat evangelium o Boží milosti.“

Lhal bych, kdybych tvrdil, že tento verš plně žiji. Nemám to zmáknuté a pořád jsem plně závislý na Bohu. Musím bojovat se svým sobectvím, strachem, starým já..... Odpoledne po 16:00 jsem odjel směr Česko. Domů jsem dorazil ve 13:00 ve středu 15. 2.

Nakonec bych chtěl poděkovat všem, kteří jste se za mě modlili, a také těm, kteří finančně podporujete moji službu a naše projekty na Ukrajině. Zvláště chci poděkovat lidem z našeho sboru. Víím, že i u nás jsou v současné době ekonomické problémy. Rád bych Vás i přesto touto cestou poprosil o finanční podporu našich projektů na Zakarpatské Ukrajině.

Variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci.

Dále chceme podporovat služebníky, kteří zůstali na Zakarpatské Ukrajině. Podpora služebníků, kteří věrně zůstali na Ukrajině, je pro duchovní i humanitární práci na místech, kde působíme, v této době klíčová. Ani jeden z výše zmíněných služebníků není kvůli specifické ukrajinské situaci zaměstnán na plný úvazek v církvi. Velice často si sami financují i dojíždění na místa bohoslužeb, kde slouží. S vypuknutím války jim navíc přibyla péče o uprchlíky a kvůli branné povinnosti odpadla možnost jít si přivydělat do zahraničí. Muži od 18 do 60 let nesmějí opustit Ukrajinu, a to i v případě, že nedostali povolávací rozkaz, což se týká většiny našich pastorů a služebníků. V souvislosti s ekonomickými problémy také většinou přišli o práci na Ukrajině. Mnozí jsou bez peněz a dluží několik měsíců za energie. Do toho zajišťují materiální péči o uprchlíky a chod svých sborů. Tato jejich situace je pro ně často tíživá a frustrující. **Proto bych vás chtěl moc poprosit o podporu těchto služebníků. Většina lidí dává na humanitární potřeby pro oběti války, což je samozřejmě dobře. Na zapomenuté služebníky se však finanční podpora v této době hledá poměrně těžko.**

Ve Vinogradovském okruhu se jedná o Vasju Lukačince a Beci Andrjuka. Podporujeme také pastora

Ivana Habogana z Mižgirie. V případě dostatku prostředků se snažíme pomáhat také deseti pastorům z mukačevského okruhu, kde je starším pastorem Šoni Horvát.

Jsou tady také potřeby, které se snažíme pokrývat pomocí variabilního symbolu: 350 – pomoc v Cholmovci, obzvláště pomoc rodině po zemřelém pastoru Michalu Zeldi, a v případě dostatku prostředků dalším potřebným a služebníkům ve vesnici Cholmovec a okolí. Michal zemřel v listopadu 2002 a zanechal po sobě pět dětí. Čtyři starší děti si během let po smrti pastora Michala založily svoje rodiny. Nejmladší Samuel úspěšně zakončil studium na Vyšší odborné zdravotní škole v Beregovu a nyní pracuje v Kyjevě. Paní Ira pracuje na svém malém hospodářství a stará se o sbor po svém zemřelém manželovi. Ira i nadále zápasí s různými zdravotními problémy. Tuto rodinu podporujeme již více než 20 let.

Variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu

Z tohoto projektu pomáháme lidem, kteří se kvůli válce ocitli bez prostředků a zůstávají na západní Ukrajině. Ceny potravin, energií, paliv a vlastně všeho s pokračující válkou skokově rostou. V některých sborech, se kterými na Zakarpatsku spolupracuji, jsou ubytováni ukrajinští uprchlíci z míst, kde probíhají bojové akce či které jsou pod ruskou okupací. Za tyto peníze nakupujeme potraviny a financujeme jejich dopravu na jednotlivá místa, přispíváme na energie a topení v modlitebnách, kde jsou ubytováni utečenci, a případně pomáháme s placením léků či lékařské péče.

Ve Vinogradovském okrese potravinovou pomoc rozváží a rozděljuje pastor Beci Andruk. V Mižgirii pastor Ivan Habogan a v ostatních sborech starší pastor Šoni Horvát. Všechny tyto služebníky již znám spoustu let. Výše zmínění nakupují potraviny přímo v Zakarpatské oblasti, čímž odpadají náklady na dopravu. Tento projekt již funguje skoro rok. Byl jsem dojatý, když mi lidé děkovali za naši pomoc.

Variabilní symbol: 450 – Pavel Faul

Tyto finance využívám na náklady spojené se službou na Ukrajině: placení benzínu při cestování po Ukrajině, jízdenek na vlak či autobus z ČR na Ukrajinu a zpět, příspěvků na ubytování a jídlo na Ukrajině, pořádání konferencí a seminářů, darů na opravy rozbitých aut služebníků a na náhlé, nepředpokládané zdravotní výdaje lidí na Ukrajině, zdravotní pojištění, léky a ochranné preventivní preparáty pro svoji potřebu, apod. A také na provozní náklady spojené se službou ukrajinských služebníků v ČR. Na posledním únorovém výjezdu jsem také mohl podpořit jedenáct dalších služebníků na Zakarpatsku. Děkuji touto cestou všem dárcům! **V současné době mám dostatek.** Byl bych nerad, kdyby prostředky posílané na moji službu ubraly finanční prostředky na naše projekty: **variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci a variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci, variabilní symbol 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu.** Chtěl bych, aby výše zmíněné projekty zůstaly pro dárců prioritou. **Variabilní symbol zřízený na moje náklady je až poslední v pořadí.**

Kdybyste případně chtěli podpořit výše zmíněné projekty, můžete poslat svůj finanční příspěvek na:

Platby z České republiky

**Nadační fond Křesťanské Misijní Společnosti
ČSOB a.s. Praha 1, číslo účtu: 577409193/0300,**

**variabilní symbol 400 – zapomenutí služebníci
variabilní symbol 350 – pomoc v Cholmovci
variabilní symbol 300 - humanitární sbírka na Ukrajinu
variabilní symbol 450 - Pavel Faul**

Dary jsou odečitatelné od daňového základu.

Nadační fond KMS Vám může na požádání vystavit potvrzení o přijetí daru.

V případě potřeby potvrzení, kontaktujte ředitele NF KMS Michala Klesnila,

telefon kancelář: +420 284 822 297, e-mail:office@nfkms.cz, <http://www.nfkms.cz>

Pro platby ze zahraničí

Pro platby ze zahraničí je nejlevnější možností využít **portál Darujme.cz** z webových stránek_NFKMS (www.nfkms.cz).

Můžete použít i klasický bankovní převod, pak ale obě strany zaplatí mnohem vyšší bankovní poplatky.

V tom případě použijte **IBAN: CZ96 0300 0000 0005 7740 9193, BIC: CEKOCZPP**

Prosím uveďte kvůli rozlišení ve zprávě pro příjemce, na jaký projekt je daná finanční částka určena, zda na: **400 - Zapomenutí služebníci, 350 - Pomoc v Cholmovci, 300 - Humanitární sbírka na Ukrajinu a nebo 450 – Pavel Faul**. Zároveň vás také prosím o potvrzení formou e-mailu, které bude obsahovat, na jaký projekt a jakou částku jste zaslali.

Také mě můžete kontaktovat osobně na:

mobil: +420 775 148 383

e-mailová adresa: ks.doma@atlas.cz

<http://www.ksdoma.estranky.cz/>

Můj youtube kanál a zároveň odkaz na živé vysílání:

<https://www.youtube.com/channel/UCBeX9czSqIf6-CivavdVMwg/videos>

Pavel Faul – Křesťanský sbor Domažlice, z.s.